

“Ευ δούλε αγαθέ!”

/ [Αγιορείτικα](#)

Του + Αρχ. Βαρθολομαίου, Καθηγούμενου Ιεράς Μονής του Εσφιγμένου

Η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο φανερώνεται στην μοναδικότητα τού προσώπου. Κάθε άνθρωπος είναι ξεχωριστή και μοναδική προσωπικότητα.

Δύσκολα γίνεται αντιληπτό από τον άνθρωπο το μέγεθος της αγάπης του Θεού, να του χαρίσει την μοναδικότητα, ανάμεσα στο πλήθος των ανθρώπων.

Αυτή η μοναδικότητα έχει εμπλουτιστεί με διάφορα χαρίσματα, ξεχωριστά πάλι για κάθε άνθρωπο.

Τα χαρίσματα αυτά είναι τα τάλαντα του ευαγγελίου, που δόθηκαν στον καθένα ξεχωριστά, άνισα μεν, δίκαια δε, σύμφωνα με τις δυνατότητες του καθενός.

Αυτά τα τάλαντα καλείται ο άνθρωπος να αξιοποιήσει, καλλιεργώντας τα σύμφωνα με τις δυνατότητές του.

Θα ρωτούσε κάποιος: «με ποιον τρόπο μπορεί ο καθένας να αντιληφθεί ποιο είναι

το τάλαντό του;». Επειδή το τάλαντο είναι εσωτερική κατάσταση στον άνθρωπο, δουλεύοντας πνευματικά μπορεί να αντιληφθεί και να αυξήσει το τυχόν τάλαντό του.

Η διάθεση και η εργατικότητα των δύο δούλων στην ευαγγελική περικοπή διπλασίασε τα τάλαντά τους, ενώ η οκνηρία και η πονηρία του δούλου με το ένα τάλαντο δεν τον άφησε, όχι μόνο να εργασθεί και να το διπλασιάσει, αλλά ούτε και να το δώσει – έστω – στην τράπεζα και να ωφεληθεί από τον τόκο.

Αντίθετα, το έθαψε, το νέκρωσε, δηλαδή, το τάλαντό του.

Κάποια στιγμή, όμως, θα έρθει η ώρα, κατά την οποία ο Κύριος θα ζητήσει, από τον καθένα ξεχωριστά, λόγο για το τάλαντο, που του έχει χαρίσει.

Ο Θεός μας χάρισε τάλαντα για να είμαστε πλούσιοι από την χάρη Του. Ας μην αφήσουμε την πνευματική οκνηρία και την αδιαφορία να κυριεύσει την ζωή μας! Έτσι θα νεκρώσουμε τα τάλαντα, θα διώξουμε την χάρη Του, θα γίνουμε φτωχοί. Τότε η ανταμοιβή μας θα είναι να ακούσουμε την φωνή: «πονηρέ δούλε και οκνηρέ»!

Ας δουλέψουμε πνευματικά, καλλιεργώντας την αγάπη, την συγχώρεση, την πραότητα, την χαρά, την ειρήνη, την υπομονή. Είναι πλούτος ανεξάντλητος, που μας ανήκει πλέον. Είμαστε πλούσιοι από την χάρη του Θεού.

Τίποτα δεν μπορεί να είναι πιο πολύτιμο από τα χαρίσματα, που μας έχει δωρίσει ο Θεός.

Τίποτα δεν μπορεί να συγκριθεί με την γλυκιά φωνή Του, που μας καλεί: «ευ δούλε αγαθέ και πιστέ! είσελθε εις την χαρά του Κυρίου σου».